

» Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu (MT. 4, 4) «

DUMINICA 32 DUPĂ RUSALII

a lui Zaheu

APOSTOL. I TIMOTEI 4, 9-15

Fiule Timotei, vrednic de credință este acest cuvânt și vrednic de toată primirea, fiindcă pentru aceasta ne și ostenim și suntem ocărăți și ne luptăm, de vreme ce ne-am pus nădejdea în Dumnezeu Cel viu, Care este Mântuitorul tuturor oamenilor, mai ales al credincioșilor. Acestea să le poruncești și să-i înveți. Nimeni să nu disprețuiască tinerețile tale, ci

fă-te pildă credincioșilor cu cuvântul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul, cu credința și curăția. Până voi veni eu, ia aminte la citit, la îndemnat, la învățătură. Nu fi nepăsător față de harul care este întru tine, care ți s-a dat prin prorocie, cu punerea mâinilor mai-marelor preoților. Cugetă la acestea, ține-te de acestea, ca propășirea ta să fie vădită tuturor.

EVANGHELIE. LUCA 19, 1-10

În vremea aceea trecea Iisus prin Ierihon și, iată, un om bogat cu numele Zaheu, care era mai-mare peste vameși, căuta să vadă cine este Iisus, dar nu putea de mulțime, pentru că era mic de statură. Și alergând el înainte, s-a suit într-un sicomor ca să-L vadă, căci pe acolo avea să treacă. Și când a sosit la locul acela, Iisus, privind în sus, a zis către el: Zahee, coboară-te degrabă, căci astăzi trebuie să rămân în casa ta. Și a coborât degrabă și L-a primit, bucurându-se. Și, vă-

zând toți murmurau, zicând că a intrat să găzduiască la un om păcătos. Iar Zaheu, stând înaintea Domnului, I-a zis: Iată, jumătate din averea mea, Doamne, o dau săracilor și, dacă am nedreptățit pe cineva cu ceva, întorc împătrit. Și a zis către el Iisus: Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia, pentru că și acesta este fiu al lui Avraam. Căci Fiul Omului a venit să caute și să mântuiască pe cel pierdut.

TÂLCUIRI

Rob păcatului, în puterea diavolului, străin de Hristos, mic de Statul cel duhovnicesc, iată icoana omului păcătos

Ce să facă omul ca să iasă din această stare, ca să vadă și să se întâlnească cu Domnul, tot Zaheu ne învață.

Zaheu era păcătos, dar dorea să vadă pe Domnul. De ce? Pentru că bogăția și cinstea pe care le avea nu-l împlineau sufletește, ca și pe acel tânăr bogat, care deși tânăr și bogat nu era mulțumit de averile sale și căuta calea cea adevărată a desăvârșirii. Cu adevărat, bogăția și slava nu mulțumesc inima omului și dorul după Dumnezeu nu poate fi împlinit cu cele trecătoare.

Deci, pentru a putea vedea pe Domnul, în primul rând omul trebuie să dorească după Dumnezeu, ca Zaheu; să-și vie în simțire ca fiul cel risipitor. Mare taină se ascunde aici! Fiul cel risipitor, rob în țară străină, s-a gândit și a pornit spre casa părintească; dar încă fiind el departe de casă, tatăl i-a ieșit înainte. Zaheu ar fi vrut măcar să vadă pe Domnul; dar dacă s-a urcat în copac, Domnul îl cheamă pe nume și merge să găzduiască la casa lui. Vedeti? Numai gândul și hotărârea întoarcerii din păcat, ridică pe om din starea de cădere și îl pune pe calea întoarcerii. Iar Domnul deja o ia înainte, îl întâmpină, îl primește.

Mare-i milostivirea lui Dumnezeu! Vrea doar bunăvoința noastră și El o ia înaintea dorului și a gândului bun și împlinește restul. Nu așteaptă roade, vrea nu-

mai să-L dorim și roadele vin pe urmă, cum au venit la Zaheu.

Apoi, după ce Domnul ne-a învrednicit de bucuria întâlnirii cu El, trebuie să-L primim ca Zaheu.

În primul rând cu mare bucurie. Suntem noi dispuși să lăsăm toate grijile, toate îndeletnicirile pământești pentru a sta de vorbă cu Dumnezeu? Oaspete în rugă și în citaniile cele duhovnicești?

„Iată Eu stau la ușă și bat” (Apocalipsa 3, 20) zice Domnul. Iar noi ce facem? Deschidem puțin și rămânem surprinși de vizită. „A, Tu ești Doamne? Un moment, mai așteaptă puțin... am atâtea treburi de făcut..., treburi, griji, interese!” Și El, Dumnezeu, care nu are trebuință de nimic, așteaptă la ușa inimii noastre; El, cerșetorul dragostei noastre! Căci pe toate le poate Dumnezeu numai să-l silească pe om să-L iubească nu poate. Cu așa primiri putem oare nădăjdui să auzim cuvântul plin de bucurie: „Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia?” Slabă nădejde!

Apoi trebuie să ne împărțim pe din două averea cu aproapele cel sărac. Chiar pe din două? Că Domnul se bucură și răsplătește chiar și paharul de apă dăruit în numele Lui. Așa este, dar se află un sărac cu care neapărat trebuie să împărțim pe din două. Este sufletul nostru, săracul nostru suflet, așa de uitat și neglijat în toate zilele vieții noastre. De sufletul nemuritor, după porunca Sfintei Evanghelii, trebuie să ne îngrijim mai mult decât de trupul cel stricăcios și muritor. Dar mă-

car să ne grijim și de suflet în aceeași măsură ca de trup.

În sfârșit, trebuie să întoarcem împătrit, adică să reparăm toate nedreptățile făcute față de sufletul nostru. Și cea mai mare nedreptate față de noi înșine este nelucrarea virtuților, care ne ajută să creștem duhovnicește. Îndeosebi sunt cele patru virtuți capitale: dreptatea, cumpătarea, bărbăția și dreapta socoteală, fără de care nu ne putem mântui. Osteneala, hotărârea de a săvârși cele patru virtuți, aceasta înseamnă a întoarce împătrit.

Suntem mici de statul cel duhovnicesc, iar îmbulzeala patimilor din noi ne împiedică să vedem pe Domnul. Ce să facem? Să ne ridicăm deasupra patimilor ce ne stăpânesc, să le tăiem de la

noi. Suntem apoi bogați în păcate, iubitori de sine, ne cheltuim toată viața cu grijă de trup, iar sufletul ni-i sărac și lipsit de toată fapta bună.

„Doamne, jumătate din averea mea o dau săracilor”. O dau acestui sărac, care este sufletul meu. Și să ne bucurăm din toată inima de Domnul și a fi împreună cu El în rugăciune, la Sfintele slujbe în Biserică, în citirea Sfintelor Scripturi. Așa ne vom învrednici și noi să auzim cuvântul cel de bucurie: „Astăzi s-a făcut mântuire casei acesteia”. De care bucurie pe toți să ne învrednicească Domnul cu harul și iubirea Sa de oameni. Amin.

Părintele Petroniu de la Schitul Prodromu

GÂNDUL ZILEI

„Taina Sfintei Spovedanii e școala smereniei, cea mai bună școală religioasă și în același timp o curățire a templului inimii, ca să intre în el și să-l stăpânească Hristos, Împăratul slavei; e cea mai bună școală a renașterii morale și naționale”.

PREOT ILARION FELEA

RUGĂCIUNE PENTRU NEAM

Stăpâne Doamne, Dumnezeu nostru, Părinte, Fiule și Duhule Sfinte venim la tine, Doamne, cu pocăință și durere în inimi, să ne rugăm pentru poporul nostru românesc. Ascultă cererea noastră, intră Doamne, ca un împărat ceresc în țara noastră și în neamul nostru și-l scapă Iisuse, de uneltirile vrăjmașilor văzuți și nevăzuți. Că prigonește vrăjmașul sufletul neamului românesc și viața lui o calcă în picioare. Făcutu-l-a să locuiască în întuneric ca morții cei din veacuri, și sufletul lui este mâhnit de moarte. Că l-au trădat cei puși de Tine să-l conducă și au uitat că Tu ai spus ca cel ce vrea să fie întâiul, să slujească tuturor. Și ei au știut acest lucru, dar s-au trufit, au uitat de poporul Tău, l-au asuprit și l-au jefuit, l-au vândut altor neamuri și au călcat poruncile Tale, iar pământul acesta, pe care l-ai dat neamului românesc pe veci, l-au înstrăinat. Dar poporul acesta Te slăvește, Doamne, nu numai cu buzele ci și cu inima.

Adu-Ți aminte de el pentru cei ce Te cunosc pe Tine, pentru monahii și monahiile care zilnic se roagă pentru el și pentru rugăciunea noastră de astăzi, chiar dacă suntem nevrednici de mila Ta. Pentru că toți ne-am abătut, toți am făcut nelegiuire, și ierarhii, și preoții și credincioșii. Nu mai este nici unul care să facă dreptate, nu mai este nici unul! Ci încetează Doamne, bătaia Ta împotriva poporului românesc. Adu-Ți aminte, Iisuse, de frații noștri care sunt în afara țării, în exil sau vânduți odată cu teritoriile cedate, și-i miluiește pe ei. Reunifică poporul Tău. Repune-l în cinstea pe care a avut-o la Tine mai înainte, iartă-i păcatele săvârșite, apostaziile, răutățile, îndemnuri-

le la desfrânare, la neiertare și la răzvrătire împotriva Ta. Rugători aducem pentru noi pe Maica Ta cea Sfântă, Pururea Fecioara Maria, Puterile Cerești, pe Sfinții Tăi Apostoli, pe mucenicii neamului nostru și pe toți mucenicii, sfinții și cuvioșii care au slujit Ție cu credință curată. Adu-Ți aminte, Stăpâne, de toți cei care s-au jertfit pentru Cruce, Biserică și Neam; adu-Ți aminte de sângele lor care s-a vărsat și pune-l pe acesta în balanța iertării noastre. Redă poporului nostru pământul care l-a păzit cu grijă și credință prin veacuri, redă-i bisericile și mănăstirile vândute, redă-i pacea văzduhului și îmbelșugarea roadelor pământului, stăpânirea de sine, demnitatea lui creștină și națională de altădată, conducători buni și cinstiți, neasupritori, nemincinoși și nelacomi, redă-i arhieriei vrednici de Tine, Iisuse Mare Arhieru, preoți dăruitori Bisericii și Neamului, credincioși misiunii lor, adevărați secerători, așa cum Îi vrei Tu, Milostive. Auzi-ne Doamne întru îndurarea Ta! Nu intra Stăpâne la judecată cu robii tăi, ci întoarce-Ți iar privirea spre noi și ne ridică din păcat cu dreapta Ta cea mântuitoare. Și trecând prin patimile toate, curățați prin suferință, să ajungem și la Sfânta Ta înviere Iisuse slăvindu-Te pe Tine împreună cu Tatăl și Duhul Sfânt, acum și pururi și în vecii vecilor. Amin!

Pr. Calciu Dumitreasa

